

[Indenrigsministeren.]

dette Forhold ikke er lige godt kendt af alle dem, det vedrører, har jeg villet benytte denne Anledning til at omtale det, idet det forekommer mig, at det i Tider som disse er af Betydning, at Folk har Rede paa deres statsborgerlige Stilling og ikke en skønne Dag som Følge af Uvidenhed eller Lige-gyldighed udsættes for den ubehagelige Overraskelse at blive behandlet som Ud-lændinge i det Land, hvor de troede at have Indfødsret, og som de i Virkeligheden ogsaa tilhører.

Om det foreliggende Lovforslag skal jeg i øvrigt kun oplyse, at det som sædvanlig har været undergivet en grundig Behandling i det af Landstinget nedsatte Udvalg. Da det er af Betydning, at de mange Mennesker, om hvis statsborgerlige Forhold det drejer sig, hurtigt kan faa en Afslutning paa deres Ansøgninger, vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

P. Mortensen: Jeg takker Ministeren for den Redegørelse, han har givet med Hensyn til de statsborgerretlige Forhold. Jeg vil gerne tilføje, at det sædvanligvis kun er meget kort Tid, der er undt Folket-tinget til Behandling af de aarlige Indfødsretslove. Det er ogsaa Tilfældet i Aar, og det finder jeg Anledning til at beklage. Der kunde godt være Grund til for Folket-tinget at se paa en Række af Ansøgernes Forhold; det gælder baade Personer, som nu faar bevilget Indfødsret, og saadanne, der nu faar Afslag.

Det foreliggende Lovforslag er fremsat i Landstinget allerede den 18. December. Det har altsaa ligget i Landstinget i over 6 Maaned. Det er ikke Landstingets Skyld, at det har ligget der saa længe, men det skyldes, til Dels i alt Fald, at Indenrigsministeriet ikke har kunnet blive færdig med de Tilføjelser til det oprindelige Forslag, som man mente var hensigtsmæssige.

Det fremgaar i øvrigt af Landstingets Betænkning og ogsaa af Lovforslaget, at der nu, saadan som ogsaa Ministeren lige har meddelt, gives Indfødsret til 520, medens 266 faar Afslag. Hvilke Motiver der ligger til Grund for disse 266 Afslag, er ikke let at blive klar over, bl. a. fordi Folket-tinget ikke faar Oplysninger om, hvad Motiverne har været. Men navnlig kan jo alle de Ansøgere, som faar Afslag, ikke forstaa, hvorfor de faar Afslag. Dels faar de ikke Svar, og dels faar de kun det meget korte

Svar, at man ikke har fundet Føje til at meddele dem Indfødsret.

Jeg har ved en Række Lejligheder her i Tinget beskæftiget mig med Indfødsretssager og har henvist til den Usikkerhed, der hersker for mange i Sønderjylland med Hensyn til Statsborgerforhold, og det var ogsaa den højtærede Indenrigsminister inde paa i de Betragtninger, han fremsatte. Men jeg vil sige, at denne Usikkerhed er dansk Administration siden 1920 ikke uskyldig i. Vi har gentagne Gange staaet over for det Tilfælde, at Folk ganske tilfældigt opdager, at de ikke har dansk Indfødsret. De har maaske hele Tiden udøvet Valgret, nogle har endog været valgt til Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, men det opdages pludselig, at de ikke har Indfødsret. Saadan Uklarhed bør man se at afhjælpe. Jeg synes, at Indenrigsministeriet skulde forsøge, om der ikke var Mulighed for at afhjælpe disse Tilstande, navnlig naar det drejer sig om Folk, der har en vis naturlig Tilknnytning til Landet.

Denne sidste Bemærkning vil jeg gerne have opfattet som en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Vagn Bro: Jeg skal under Henvisning til de Bemærkninger, den højtærede Minister har fremsat, og de Oplysninger, som foreligger fra det høje Landsting, paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for velvillig Modtagelse af Lovforslaget og skal til det ærede Medlem Hr. P. Mortensen fremsætte et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem fremhævede, at Folk, som fik Afslag, ikke kunde forstaa, hvorfor de ikke kunde faa Indfødsret, og knyttede dertil en Bemærkning om, at Afslaget ikke blev begrundet. Det er meget muligt, at de ikke kan forstaa det, og det er ogsaa rigtigt, at man i det officielle Svar, man giver dem, ikke begrundet det. Det er nu ikke rigtigt, at de, naar Ansøgningen bliver afslaaet, saa ikke faar Meddelelse derom, men der er visse Indfødsretssager, som hverken bliver imødekommet eller afslaaet, men bliver liggende til eventuel Optagelse næste Gang. Men det er jo en Sag for sig.

Nu er Forholdet det, at der er ingen, der har hverken juridisk eller — formentlig